

Derfor tror jeg, at det er meget, meget vigtigt, at sagens rette format bliver formidlet så præcist som muligt til den danske befolkning, ellers vil der være mange mennesker, der kommer til at genere deres egen fremtid ved ikke at betale dette beskedne kontingent.

Lad mig så sige, at nogle af oppositionens repræsentanter i løbet af debatten her i dag har sagt, at de invalide og de handicappede bliver ramt af nedsættelsen af folkepensionsalderen. Det er jo alligevel utroligt, så lidt lydhørhed regeringens medlemmer har i den debat. Det er adskillige uger siden, det blev sagt meget, meget klart fra socialministeren og fra os andre, at vi havde ingen hensigt om at spare penge i forhold til de handicappede. Vi skulle finde en ny ordning på det i forbindelse med sænkningen af folkepensionsalderen, og det svar vil vi give også teknisk, når vi vender tilbage i det nye år, i samarbejde naturligvis med de partier, vi har et forlig med.

Jeg ville gøre disse meget generelle bemærkninger, fordi jeg synes, at det både i forhold til den folkelige debat, der har været de sidste 3 uger, og også i forhold til vægtfordelingen i Folketingets debat de sidste mange timer var det vigtigste.

Men jeg vil også godt sige, at når jeg med den påtvungne tålmodighed, som er finansministerens vilkår i de her debatter, har siddet og hørt indlæggene fra mine meget gode venner hos SF og Enhedslisten, så var det på nogle strækninger, som om hr. Knud Jespersen var stået op af graven. Vi var tilbage i den form for agitation, vi hørte i 1970'erne fra det kommunistiske parti, når de angreb Socialdemokratiet. I hvert fald kan man sige, at i retorisk indsats har den afdøde formand for det kommunistiske parti ikke levet forgæves. Hans ånd var til stede i dagens debat.

Så kan man spørge, om det er et fremskridt. Det kan man undre på. Det vil jeg lade være op til hver enkelt at forholde sig til. Men jeg vil godt gøre et par bemærkninger – bare sådan i lidt hurtigt udvalg – om Socialistisk Folkepartis forsøg på at regne på det, vi nu har gang i.

Jeg synes, at det er ud over demagogiens yderste grænser, når man prøver at stykke en hel masse tal, hvoraf nogle indtræder nu, nogle om 5 år og nogle om 10 år, sammen for på den måde at påstå, at man giver et dækkende billede af, hvordan de ændringer, der knytter sig til finanslovaftalen, påvirker den danske befolkning.

Lad mig tage et enkelt eksempel. Vi afvikler jo en særlig skatterabat for folkepensionister i kommuner med særlig højt skattetryk. Den blev indført i 1993 og kostede 5 mio. kr. og omfattede 15 kommuner, men fordi kommunerne har hævet skatten, så er stort set alle kommuner blevet højskattekommuner, og det har aldrig været meningen. Og hvis vi ikke havde foretaget os noget, havde den kostet 500 mio. kr. næste år i stedet for 5 mio. kr.

Jeg skal i øvrigt minde om, at da vi lavede fordelingsberegninger på pinsepakken, havde alle glemt, også dem, der regnede, og også dem, der deltog i forliget, at man overhovedet fik sådan et tilskud. Så det indgik slet ikke i fordelingsberegningen. Men nu forstår jeg, at det er et stort problem, at det forsvinder meget, meget gradvist med en virkning, der højst vil berøre noget menneske i Danmark med 20 kr. om måneden næste år.

Men når SF præsenterer et regnestykke for, hvordan det her virker for pensionisterne i Tornved Kommune, så er jeg nødt til at oplyse om, at den virkning indtræder tidligst om 10 år, og kun hvis Tornved Kommune til den tid stadig væk er den kommune i landet, der har den højeste skat.

Jeg ved ikke, hvor meget informationsværdi det har for den danske befolkning om virkningerne af de beslutninger, vi træffer nu. Jeg synes det ikke. Og jeg synes måske nok, at man havde tjent måske ikke sin egen aktuelle sag, men *sagen* ved ikke at bekymre mennesker unødigt, ved ikke at bruge den slags regnemetoder.

Der er blevet talt meget om, at fordelingen i det her land nu skulle blive skævere. Man kan jo regne på så mange måder. Det, der er oplivende, og som også SF og Enhedslisten bør deltage i glæden over, er, at ligeegyldigt, hvordan man regner, så er der få steder på jordkloden, hvor pengene og velfærden er jævner fordelt end i Danmark. Og de yderligere træk i den retning, der blev gjort med pinsepakken, som jeg stadig væk kvitterer for og er meget glad for at vi kunne lave, har en langt større og mere blivende værdi for at fastholde en ordentlig fordeling i det her samfund end de ændringer, der nu er på tale.

Men når man diskuterer fordeling, kan man jo ikke med rimelighed altid diskutere ud fra, hvordan vores forskellige lidt selvgroede og lidt tilfældige offentlige tilskudssystemer tilfældigvis virker i 1998. Nogle gange skal man ligesom hæve sig op over sammenligningen fra før til